

ความหมาย หุก่ม และความประเสริฐของหัจญ์

[ไทย]

معنى الحج وحكمه وفضله

[باللغة التايلاندية]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม บิน อับดุลลอฮ์ อัล-ตุไวญีรี

محمد بن إبراهيم بن عبد الله التويجري

แปลโดย: อัสนัน นิยมเดชา

ترجمة: عصران نيثيوم ديشا

ตรวจทาน: พัยซอล อับดุลฮาดิ

مراجعة: فيصل عبد الهادي

จากหนังสือ: มุคตะศ็อร อัล-ฟิฏ อัล-อิสลามีย

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการเผยแพร่และสอนอิสลาม อัล-รีอบวะฮ์ กรุงริยาดี

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1429 – 2008

บทว่าด้วยหัจญ์และอุมเราะฮ์

1- ความหมาย หุก่ม และความประเสริฐของหัจญ์

หัจญ์ คือ การทำอิบาตะฮุคม์อัลลอฮ์ด้วยเท้าของตัวเอง ด้วยการมุ่งหน้าสู่นครมักกะฮ์ในช่วงเวลาที่ถูกกำหนด เพื่อประกอบพิธีหัจญ์

ความสำคัญของอัล-บัยตุลหะรอม

อัลลอฮ์ได้ทรงให้อัล-บัยตุลหะรอมนั้นเป็นที่เคารพ และทรงให้มัสยิดหะรอมเป็นบริเวณโดยรอบของมัน และให้นครมักกะฮ์เป็นบริเวณโดยรอบของมัสยิดหะรอม และให้เขตหะรอมเป็นบริเวณโดยรอบของนครมักกะฮ์ และให้มีกอดต่างๆ (สถานที่ซึ่งเป็นที่กำหนดการเริ่มครองอิหฺรอม) นั้นเป็นบริเวณโดยรอบของเขตหะรอม และให้คาบสมุทราหรับเป็นบริเวณโดยรอบของเขตมีกอดต่างๆ ทั้งหลายทั้งปวงนี้ ก็เพื่อเป็นการให้เกียรติบัยตุลลาฮิลหะรอม

อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا بَدَّءَ بِهِمْ وَمِنْ دَخَلِهِ كَانَ ءَامِنًا ۗ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧﴾

ความว่า “แท้จริงบ้านหลักแรกที่ถูกตั้งขึ้นสำหรับมนุษย์ (เพื่อการอิบาตะฮุคม์) นั้นคือบ้านที่มักกะฮ์ (กะอูบะฮ์) โดยเป็นที่ที่ถูกให้มีความจำเริญ และเป็นที่น่าเคารพแก่ประชาชาติทั้งหลายในบ้านนั้นมีหลายสัญญาณที่ชัดเจน (ส่วนหนึ่งนั้น) คือมะกอมอิบรอฮีม และผู้ใดได้เข้าไปในบ้านนั้นเขาก็เป็นผู้ปลอดภัย และสิทธิของอัลลอฮ์ที่มีแก่มนุษย์นั้น คือการมุ่งสู่บ้านหลังนั้น อันได้แก่ผู้ที่สามารถหาทางไปยังบ้านหลังนั้นได้และผู้ใดปฏิเสธ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงฟังประชาชาติทั้งหลาย ” (อัล อิมรอน : ๙๖-๙๗)

ความงดงาม และเป้าหมายของหัจญ์

๑. หัจญ์คือแนวทางภาคปฏิบัติของทฤษฎีความเป็นภราดรภาพระหว่างมุสลิมและความเป็นเอกภาพของประชาชาติอิสลาม ในพิธีหัจญ์นั้นความแตกต่างทางเชื้อชาติ สีผิว ภาษา หรือชนชั้นได้มลายหายไป เหลือแต่เพียงความเป็นบ่าวและความเป็นพี่น้องซึ่งโดดเด่นอย่างที่สุด ทุกคนสวมชุดเหมือนกัน ฉินหน้าไปทางทิศกิบลัตเดียวกัน และเคารพภักดีทำอิบาตะฮุคม์ต่อพระเจ้าองค์เดียวกัน

๒. หัจญ์คือโรงเรียนที่สอนให้มุสลิมฝึกความอดกลั้นอดทน สอนให้นึกถึงอาคิเราะฮ์และความน่าสะพรึงกลัวของมัน สอนให้เข้าถึงอรรถรสแห่งการเป็นบ่าวของเอกองค์อัลลอฮ์อยู่ตลอดเวลา ให้ตระหนักถึงความยิ่งใหญ่เกรียงไกรของพระผู้เป็นเจ้าของเขา และตระหนักว่าสรรพสิ่งทั้งปวงล้วนขาดพระองค์ไม่ได้

๓. หัจญ์คือช่วงเวลาอันยิ่งใหญ่ของการเก็บเกี่ยวผลบุญ และลบล้างบาปความผิด เป็นช่วงเวลาที่คุณเป็นผู้เป็นบ่าวนั้นได้อยู่ใกล้ชิดกับพระผู้เป็นเจ้าของเขาในสภาพที่ยึดมั่นในความเป็นเอกะของพระองค์ ยอมรับในบาปความผิดที่ได้เคยกระทำมา และสารภาพถึงความอ่อนแอบกพร่องของตนในการปฏิบัติหน้าที่อันพึงมีต่อพระองค์ เช่นนี้เขาจึงกลับจากหัจญ์ในสภาพที่เขาใสสะอาดจากมวลบาปความผิด เหมือนครั้งที่เขาเกิดมาจากครรภ์มารดา

๔. หัจญ์สอนให้ตระหนักคิดถึงสภาพความเป็นอยู่ของบรรดานบีและเราะสุล อะลัยฮิมุศเศาะลาตุวัสสลาม และการปฏิบัติอะมัลอิบาดะฮ์ของพวกท่านเหล่านั้น ตลอดจนงานการเชิญชวนเผยแผ่ศาสนา การวิฮาดต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ กิริยามารยาท และการข่มตนข่มใจจากการที่ต้อห่างไกลจากครอบครัว

๕. หัจญ์คือโอกาสดีที่มุสลิมจะได้รู้ถึงสภาพความเป็นอยู่ของพี่น้องมุสลิมจากทั่วโลก ไม่ว่าจะในด้านความรู้ ความอวิชา ความร่ำรวย ความยากจน การยืนหยัดอยู่บนแนวทาง หรือการเบี่ยงเบน

หุก่มการประกอบพิธีหัจญ์

หัจญ์คือรูกน(เงื่อนไข)อิสลามข้อที่ห้า ถือเป็นวาญิบหนึ่งครั้งในชีวิต สำหรับมุสลิมทุกคน ที่มีสภาพเป็นไท บรรลุดาวศนภาวะ มีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ และมีความสามารถ โดยให้ทำทันทีที่มีความสามารถ

หัจญ์ได้ถูกบัญญัติขึ้นในปีอิญเราะฮ์ศักราชที่ ๙ ซึ่งท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ประกอบพิธีหัจญ์เพียงครั้งเดียวนั้นคือหัจญ์วะดาคู

๑. อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า

﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧﴾﴾

ความว่า “ในบ้านนั้นมีหลายสัญญาณที่ชัดเจน (ส่วนหนึ่งนั้น) คือมะกะอมอิบรอฮีม และผู้ใดได้เข้าไปในบ้านนั้นเขาก็เป็นผู้ปลอดภัย และสิทธิของอัลลอฮ์ที่มีแก่นมนุษย์นั้นคือการมุ่งสู่บ้านหลังนั้น อันได้แก่ผู้ที่สามารถหาทางไปยังบ้านหลังนั้นได้ และผู้ใดปฏิเสธแท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงพึงประสาชาติทั้งหลาย“ (อาล อิมรอน : 97)

๒. จากท่านอิบนุญุมัยรฺ เราะฮิฎัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า : ท่านเราะสุล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า :

»

«

ความว่่า “อิสลามนั้นวางอยู่บนพื้นฐานหลักห้าประการ คือ การปฏิญาณว่่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากองค์อัลลอฮ์ และมุหัมมัดคือศาสนทูตของพระองค์ การดำรงไว้ซึ่งการละหมาด การจ่ายชะกาต การประกอบพิธีหัจญ์ และการถือศีลอดในเดือนรอมฎอน” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีฮ์ : 8 และ มุสลิม : ๑๖)

ผู้ที่สามารถประกอบพิธีหัจญ์ได้

คือผู้ที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง สามารถเดินทางได้ มีเสบียงและยานพาหนะที่อำนวยความสะดวกการเดินทางไปประกอบพิธีหัจญ์และเดินทางกลับ ปราศจากพันธะผูกพัน เช่น หนี้สินซึ่งครบกำหนดชำระ หรือค่าใช้จ่ายที่จำเป็นสำหรับตนเองและครอบครัว อีกทั้งทรัพย์สินเงินทองที่นำมาใช้จ่ายเพื่อการหัจญ์นั้นต้องเป็นส่วนที่เกินมาจากความจำเป็นขั้นพื้นฐานของเขา

ผู้ใดบ้างที่วาญิบ (จำเป็น) ต้องประกอบพิธีหัจญ์

ผู้ที่มีความสามารถที่จะประกอบพิธีหัจญ์ทั้งในด้านการเงินและสุขภาพร่างกาย ถือเป็นวาญิบที่เขาต้องเดินทางไปประกอบพิธีหัจญ์ด้วยตนเอง ส่วนผู้ใดมีความสามารถในด้านการเงินแต่ร่างกายไม่เอื้ออำนวย วาญิบที่เขาต้องให้ผู้อื่นประกอบพิธีหัจญ์แทน ส่วนผู้ใดมีความสามารถด้านสุขภาพร่างกายแต่ฐานะทางการเงินไม่เอื้ออำนวยในสภาพเช่นนี้ก็ถือว่าหัจญ์ไม่เป็นวาญิบสำหรับเขา และผู้ใดไม่มีความสามารถทั้งในด้านการเงินและสุขภาพร่างกาย ก็ถือว่าหัจญ์ไม่เป็นวาญิบสำหรับเขาเช่นกัน

เป็นที่อนุญาตสำหรับผู้ที่ไม่มีความพร้อมทางการเงินให้รับเงินชะกาตเพื่อประกอบพิธีหัจญ์ได้ เนื่องจากหัจญ์ถือว่าเป็นหนทางของอัลลอฮฺ (พีสะบีลิลลาฮฺ)

ความประเสริฐของหัจญ์และอุมเราะฮฺ

๑. จากท่านอับดุลมุฮัมมัด อุมเราะฮฺ เราะฮฺ รุฎอฮฺ อุมเราะฮฺ อุมเราะฮฺ กล่าวไว้ว่า :

: « :
« » : : « » :

ความว่า : ท่านเราะฮฺ รุฎอฮฺ อุมเราะฮฺ อุมเราะฮฺ อุมเราะฮฺ ถูกถามว่า การงานใดที่ประเสริฐที่สุด? ท่านตอบว่า “การศรัทธาต่ออัลลอฮฺตะอาลาและเราะฮฺ รุฎอฮฺ ของพระองค์” ท่านถูกถามอีกว่า แล้วรองลงมาละ? ท่านตอบว่า “การญิฮาดในหนทางของอัลลอฮฺ” ท่านถูกถามอีกว่า แล้วรองลงมาอีกละ? ท่านตอบว่า “หัจญ์ที่มับูรฺ” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีฮฺ : 1519 และมุสลิม : ๘๓)

๒. จากท่านอับดุลมุฮัมมัด อุมเราะฮฺ เราะฮฺ รุฎอฮฺ อุมเราะฮฺ อุมเราะฮฺ กล่าวไว้ว่า :

» :

«

ความว่า : ฉันได้ยินท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวไว้ว่า “ผู้ใดประกอบพิธีหัจญ์ โดยที่เขาไม่พุดจาหยาบโลน (หรือมีเพศสัมพันธ์) และไม่กระทำความผิดใดๆ

เขาจะกลับไปโดยที่เขา (ปราศจากบาป) ประดุจวันที่มารดาของเขาคลอดเขาออกมา”
(บันทึกโดย อัล-บุคอรี : ๑๕๒๑ และมุสลิม : ๑๓๕๐)

๓. จากท่านอบู สุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า : ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :

»

«

ความว่า “อุมเราะฮฺหนึ่งถึงอุมเราะฮฺหนึ่งนั้นเป็นการลบล้างบาปของช่วงระหว่าง(อุมเราะฮฺ) ทั้งสอง และหัจญ์มับบูร จะไม่มีผลตอบแทนเป็นสิ่งอื่นใด ๆ นอกเหนือจาก **สรวงสวรรค์**” (บันทึกโดย อัล-บุคอรี : 1773 และมุสลิม : 1349)

หากผู้ใดจำเป็นต้องประกอบพิธีหัจญ์ได้เสียชีวิตลงก่อนที่จะประกอบพิธีหัจญ์ จำเป็นจะต้องนำส่วนหนึ่งจากกองมรดกของเขาเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบพิธีหัจญ์ให้เขา

หุก่มการเดินทางไปประกอบพิธีหัจญ์และอุมเราะฮฺของสตรีซึ่งไม่มีมะหฺรอม

เงื่อนไขที่ส่งผลให้หัจญ์เป็นวาญิบสำหรับสตรีก็คือ การมีมะหฺรอมไม่ว่าจะเป็นสามี หรือชายที่ไม่เป็นการอนุญาตให้แต่งงานกับนางโดยเด็ดขาด เช่น พ่อ พี่น้อง หรือลูกชาย เป็นต้น ถ้าหากมะหฺรอมปฏิเสธที่จะร่วมเดินทางไปประกอบพิธีหัจญ์พร้อมกับนาง ก็ถือว่าหัจญ์ไม่เป็นการวาญิบสำหรับนาง หากแม้ว่านางเดินทางไปประกอบพิธีหัจญ์ตามลำพังโดยปราศจากมะหฺรอม ถือว่าเป็นบาป แต่หัจญ์ของนางถือว่าใช้ได้

ไม่เป็นที่อนุญาตให้สตรีเดินทางโดยปราศจากมะหฺรอมเพื่อประกอบพิธีหัจญ์หรือเพื่อการอื่นใด ไม่ว่านางจะเป็นสาวรุ่นหรือเป็นหญิงชรา ไม่ว่าจะมียกกลุ่มสตรีร่วมเดินทางพร้อมกับนางหรือไม่ก็ตาม และไม่จำเป็นการเดินทางระยะใกล้หรือไกลก็ตาม เนื่องจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«

»

ความว่า “ไม่อนุญาตให้สตรีเดินทางโดยปราศจากมะหฺรอม”

(บันทึกโดย อัล-บุคอรี : 1862 และมุสลิม : 1341)

หุก่มการประกอบพิธีหัจญ์แทนผู้อื่น

ผู้ที่ประกอบพิธีหัจญ์แทนผู้อื่นเนื่องจากความชราภาพ ความเจ็บป่วยเรื้อรัง หรือแทนคนตาย สามารถเริ่มเนียตจากมีกอดใดก็ได้ และไม่จำเป็นต้องเริ่มเดินทางจากภูมิลำเนาที่พำนักของผู้มอบหมาย และไม่อนุญาตให้ประกอบพิธีหัจญ์แทนผู้อื่นก่อนที่จะประกอบพิธีหัจญ์สำหรับตนเอง และผู้มอบหมายก็ไม่จำเป็นต้องหลีกเลี่ยงสิ่งที่เป็นข้อห้ามของการถืออิหฺรอมแต่อย่างใด

จากท่านอิบนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา เล่าว่า :

. : : :
» : : « » : :
«

ความว่า : ครั้งหนึ่งท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้พบกับกองคารวาน ณ อรั
เราหาห์ ท่านถามพวกเขาว่า “พวกท่านเป็นใคร?” พวกเขาตอบว่า : (พวกเราเป็น)
มุสลิม แล้วพวกเขาก็กล่าวว่า : แล้วท่านล่ะเป็นใคร? ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ
วะสัลลัม ตอบว่า “เราะสุลุลลอฮฺ” ทันใดนั้นก็มียะฮูนาหนึ่งยกลูกของนางให้ท่านดู
พร้อมกล่าวว่า : คนนี้ประกอบพิธีหัจญ์ได้ไหม? ท่านตอบว่า “ได้ และผลบุญจะเป็น
ของท่าน” (บันทึกโดย มุสลิม : 1336)

อนุญาตให้ผู้ สุขภาพร่างกายไม่แข็งแรงสามารถมอบหมายผู้อื่นเพื่อประกอบพิธีหัจญ์ หรืออุมเราะฮฺที่
เป็นสุนัต โดยการให้ค่าจ้างหรือไม่ก็ตาม

ผู้ที่เสียชีวิตในระหว่างประกอบพิธีหัจญ์นั้นไม่จำเป็นต้องมอบหมายผู้อื่นปฏิบัติขั้นตอนส่วนที่เหลือแทนเขา
เพราะเขาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮฺในสภาพที่เขา กล่าวคำตบิยะฮฺ และผู้ใดเสียชีวิตในสภาพที่เขาไม่ได้
ละหมาดเลย ก็ไม่อนุญาตให้ประกอบพิธีหัจญ์หรือจ่ายแทนเขาได้ เพราะถือว่าเขาเป็นมรตุดพ้นจากศาสนา

วิธีการครองอิหฺรอมของสตรีที่มีรอบเดือนหรือสตรีที่มีเลือดจากการคลอดบุตร

สตรีผู้มีรอบเดือนหรือมีเลือดจากการคลอดบุตรสามารถอาบน้ำและเนียต(ตั้งใจเจตนา) ครองอิหฺรอมเพื่อ
ประกอบพิธีหัจญ์หรืออุมเราะฮฺและครองตนอยู่ในอิหฺรอมได้ นางสามารถทำตามขั้นตอนต่างๆของพิธีหัจญ์ได้
ยกเว้นการแกะวาฟ ซึ่งไม่อนุญาตให้นางทำการแกะวาฟจนกว่านางจะพ้นช่วงเวลาดังกล่าวและได้อาบน้ำยก
หะดัษเรียบร้อยแล้ว เมื่อนั้นนางจึงจะสามารถปฏิบัติส่วนที่เหลือจนกระทั่งสิ้นสุดทุกขั้นตอนได้

ในกรณีที่น่าางตั้งใจประกอบพิธีอุมเราะฮฺ นางก็ไม่ต้องทำอะไรกระทั่งนางพ้นช่วงเวลาของรอบเดือน
หรือเลือดหลังคลอดก็ให้นางอาบน้ำและประกอบพิธีอุมเราะฮฺต่อไปจนเสร็จสิ้นทุกขั้นตอน

ความประเสริฐของการประกอบพิธีหัจญ์และอุมเราะฮฺบ่อยๆ

จากท่านอิบน์ มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าววว่า : ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าววว่า :

»

«

ความว่า “พวกท่านจงประกอบพิธีหัจญ์และอุมเราะฮฺอย่างต่อเนื่อง แท้จริงแล้วทั้งสองสิ่งนี้
จะทำให้ปราศจากซึ่งความยากจนและบาปความผิด ประดุจดังการหลอมไฟที่บัดเป่าส่วนที่
ไม่ดีของเหล็ก ทองคำ และเงิน ซึ่งหัจญ์มั้บรุษที่ถูกตอบรับนั้นจะมีผลบุญอื่นไปไม่ได้
นอกเหนือจากสรวงสวรรค์” (บันทึกโดยอะหมัด : 3669 และอัตตำมิซีย : ๘๑๐)

หุ้ก่การออกจกั่มกัะสุเพื่อประกอบพิธีอุมเราะฮ์อีกครั้ง

ถือเป็นที่น่ารังเกียจสำหรับผู้ที่เดินทางไปยังมกัะสุ และเมื่อประกอบพิธีหัจญ์หรืออุมเราะฮ์เสร็จก็มุ่งหน้าออกจกั่มกัะสุเพื่อประกอบพิธีอุมเราะฮ์สู่นั้ดอีกครั้ง ซึ่งการกระทำเช่นนี้ถือเป็นบิดอะฮ์ (อุตริกรรม) ไม่มีแบบอย่างจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลยฮิวะสลลัม หรือเศาะหาบะฮ์ เราะฮ์ฎยัลลอฮุอันฮุม ท่านใด ไม่ว่าจะในเดือนรอมฎอนหรือเดือนอื่นๆก็ตาม และท่านนบีก็ไม่ได้ใช้ให้อาฮิซะฮ์ประกอบพิธีอุมเราะฮ์แต่อย่างใด ที่ท่านอนุญาตให้นางกระทำได้หลังจากที่นางวอนขอ ก็เพื่อเป็นการปลอบใจนาง ซึ่งการฎะวาฟรอบบัยตุลลอฮ์ประเศริฐยิ่งกว่าการออกไปประกอบพิธีอุมเราะฮ์อีกครั้ง

ส่วนการเริ่มประกอบพิธีอุมเราะฮ์จากต้นอีมในส่วนของท่านหญิงอาฮิซะฮ์นั้น เป็นกรณีเฉพาะสำหรับสตรีที่มีรอบเดือนอันเป็นเหตุให้ไม่สามารถประกอบพิธีอุมเราะฮ์ที่อยู่ในพิธีหัจญ์ได้ เช่นท่านหญิงอาฮิซะฮ์ ดั่งนั้นจึงไม่มีบัญญัติให้สตรีปกติทั่วไปกระทำ บุรุษก็เช่นเดียวกัน

หุ้ก่การประกอบพิธีหัจญ์และอุมเราะฮ์ของเด็กเล็ก

เมื่อเด็กตั้งเนือตครองอิหฺรอมเพื่อประกอบพิธีหัจญ์ ถือว่าหัจญ์ของเขานั้นใช้ได้แต่ถือเป็นหัจญ์สู่นั้ด ซึ่งถ้าหากเขาอยู่ในวัยที่สามารถแยกแยะได้ก็ให้เขาปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้ที่บรรลุศาสนภาวะแล้ว แต่ถ้าหากว่ายังเล็กอยู่ก็ให้ผู้ปกครองของเขาเป็นผู้เนือตแทน และนำเขาฎะวาฟ เเดินสะแอ แต่ที่ดีที่สดุคือให้เขาทำตามขั้นตอนการประกอบพิธีหัจญ์หรืออุมเราะฮ์ในส่วนที่เขาสามารถทำได้ ซึ่งเมื่อเขาบรรลุศาสนภาวะต่อไปในอนาคตก็จำเป็นที่เขาต้องประกอบพิธีหัจญ์ที่เป็นวาญิบตามเงื่อนไขของศาสนาอิสลามอีกครั้ง

เมื่อเด็กหรือทาสได้ประกอบพิธีหัจญ์ หลังจากนั้นเด็กได้บรรลุศาสนภาวะหรือผู้เป็นทาสถูกปลดปล่อยเป็นไท ก็จำเป็นที่ทั้งสองต้องประกอบพิธีหัจญ์ที่เป็นวาญิบอีกครั้ง

การประกอบพิธีหัจญ์ของเด็กนั้นถือว่าใช้ได้ และผู้ที่นำเขาประกอบพิธีก็จะได้รับผลบุญจากท่านอิบนุ อับบาส เราะฮ์ฎยัลลอฮุอันฮุมมา กล่าวว่ :

« : » :

ความว่ : สตรีนางหนึ่งยกลูกชายของนางขึ้นแล้วกล่าวว่ ใ้ เราะฮ์ฎยัลลอฮุ เขาจะประกอบพิธีหัจญ์ได้ไหม? ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลยฮิวะสลลัม ก็ตอบว่ "ได้ และสำหรับเธอก็จะได้รับผลบุญ" (บันทึกโดย มุสลิม : ๑๓๓๖)

หุ้ก่การเข้าไปในมัศยิดของมุชริก

ไม่อนุญาตให้มุชริกเข้าสู่มัศยิดหะรอม แต่อนุญาตให้เข้ามัศยิดอื่นๆได้หากมีความจำเป็นที่ศาสนานุญาต

๑. อัลลอฮ์ตะอาลา ตรัสว่

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نجسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَاهِمِهِمْ هَكَذَا وَإِنْ

خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِن شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٢٨﴾

ความว่ "บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! แท้จริงบรรดามุชริกนั้นโสมนม ดั่งนั้นพวกเขาจงอย่าเข้าไกล้มัศยิดหะรอมหลังจากปีของพวกเขา และหากพวกเขาเจ้ากลัวความยากจน

อัลลอฮ์ก็จะทรงให้พวกเจ้ามีมั่งมีจากความกรุณาของพระองค์หากพระองค์ทรง
ประสงค์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (อัลเตาบะฮ์ : 28)

๒. จากท่านอบูสุร็อยเราะฮ์ เราะฮิฏียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า :

:
: « »

ความว่า : ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ส่งทหารม้าไปยังเมืองนัจด์ และ
พวกเขาก็นำตัวชายคนหนึ่งจากเผ่าบะนีสะอูดนามว่าซุมามะฮ์ บิน อะซาล กลับมา
ด้วย และทำการผูกเขาไว้กับเสาต้นหนึ่งของมัสยิด เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะ
สัลลัมออกไปหาเขา ท่านก็กล่าวว่า "พวกท่านจงปล่อยตัวซุมามะฮ์ไป" ซุมามะฮ์ก็
เดินออกไปยังต้นอินทผลัมใกล้มัสยิดและอาบน้ำชำระร่างกายแล้วเดินกลับมาเข้ามา
ในมัสยิดพร้อมกล่าวว่า : ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และ
มุหัมมัดคือเราะสูลของพระองค์อัลลอฮ์ (บันทึกโดย อัล-บุคอรี : 462 และมุสลิม
๑๗๖๔)

ลักษณะเฉพาะของเขตหะร็อม

เขตหะร็อมมักกะฮ์นั้นมีลักษณะพิเศษหลายประการด้วยกัน ที่สำคัญคือ :

๑. การละหมาดในเขตหะร็อมได้ผลบุญตอบแทนทวีคูณจากที่อื่นๆ
๒. การกระทำความชั่วถือเป็นบาปมหันต์
๓. ไม่อนุญาตให้มุชริกเข้าสู่เขตหะร็อม
๔. ไม่อนุญาตให้เริ่มการสู้รบฆ่าฟันในเขตนี้
๕. ไม่อนุญาตให้ตัดโค่นต้นไม้ หรือวัชพืชใดๆนอกจากต้นอิซคิดริ
๖. ห้ามเก็บของหล่นหาย นอกเสียจากเพื่อประกาศหาเจ้าของ
๗. ห้ามฆ่า หรือไล่ล่าสัตว์
๘. เป็นที่ตั้งของมัสยิดแห่งแรกของมวลมนุษยชาติ

อัลลอฮ์ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي فِيهِ دَخَلَهُ
كَانَ ءَامِنًا وَآيَاتٌ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾﴾

ความว่า “แท้จริงบ้านหลักแรกที่ถูกตั้งขึ้นสำหรับมนุษย์ (เพื่อการอิบาดะฮฺ) นั้นคือบ้านที่มักกะฮฺ โดยเป็นที่ที่ถูกให้ความสำคัญ และเป็นทางนำแก่ประชาชาติทั้งหลาย ในบ้านนั้นมีหลายสัญญาณที่ชัดเจน (ส่วนหนึ่งนั้น) คือมะกะอมอิบรอฮีม และผู้ใดได้เข้าไปในบ้านนั้นเขาก็เป็นผู้ปลอดภัย และสิทธิของอัลลอฮฺที่มีต่อมนุษย์นั้น คือการมุ่งสู่บ้านหลังนั้นอันได้แก่ผู้ที่สามารถหาทางไปยังบ้านหลังนั้นได้และผู้ใดปฏิเสธ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นไม่ทรงพึงประชาชาติทั้งหลาย” (ฮาล อิมรอน ๙๖-๙๗)